ДАТА: 01.05.2024P. УРОК: МИСТЕЦТВО КЛАС: 8-A

РЕАЛІСТИЧНИЙ СТИЛЬ У МУЗИЧНОМУ МИСТЕЦТВІ

МЕТА УРОКУ:

- СХАРАКТЕРИЗУВАТИ ОСНОВНІ ОЗНАКИ МУЗИКИ ЕПОХИ РЕАЛІЗМУ;
- ПОЗНАЙОМИТИСЯ ІЗ ТВОРЧІСТЮ КОМПОЗИТОРІВ, ПРЕДСТАВНИКІВ РЕАЛІЗМУ;
- УДОСКОНАЛЮВАТИ ВМІННЯ АНАЛІЗУВАТИ, ПОРІВНЮВАТИ ТА ХАРАКТЕРИЗУВАТИ ТВОРИ МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА ДАНОЇ ЕПОХИ;
- ▶ РОЗВИВАТИ НАВИЧКИ ОСМИСЛЕНОГО СПРИЙНЯТТЯ МИСТЕЦЬКИХ ТВОРІВ;
- ВИХОВУВАТИ ЕСТЕТИЧНИЙ СМАК НА КРАЩИХ ЗРАЗКАХ СВІТОВОЇ КУЛЬТУРНОЇ СПАДЩИНИ.

АКТУАЛІЗАЦІЯ ОПОРНИХ ЗНАНЬ:

- НАЗВІТЬ ПРЕДСТАВНИКІВ РЕАЛІЗМУ В ОБРАЗОТВОРЧОМУ МИСТЕЦТВІ;
- ЯКИМ ЖАНРАМ ЖИВОПИСУ НАДАВАЛИ ПЕРЕВАГУ ХУДОЖНИКИ-РЕАЛІСТИ;
- ХТО ІЗ УКРАЇНСЬКИХ ТА РОСІЙСЬКИХ ХУДОЖНИКІВ ЗВЕРТАВСЯ ДО УКРАЇНСЬКОЇ ТЕМАТИКИ У СВОЇЙ ТВОРЧОСТІ;
- ЯК ВИЯВИВСЯ РЕАЛІСТИЧНИЙ НАПРЯМ У МИСТЕЦТВІ СКУЛЬПТУРИ?

ОЗНАКИ РЕАЛІЗМУ В МУЗИЦІ

Реалізм (від лат. речовий, дійсний) - один з основних принципів у мистецтві: правдиве, об'єктивне відображення дійсності різноманітними художніми засобами. Він ніби закликав митців повернутися зі світу надхмарних мрій на землю, до людей. Героями митців-реалістів ставали звичайні люди, а основною темою творчості повсякденне життя. світовій музиці пов'язані з

Видатні досягнення реалізму в іменами П. Чайковського, Дж. Верді, Ж. Бізе, М. Мусоргського, М. Лисенка та багатьох інших.

ОЗНАКИ РЕАЛІЗМУ В МУЗИЦІ

Якщо романтики намагалися передати ставлення до внутрішнього світу людини в піднесено-емоційний манері, так би мовити, «голосом серця», то в реалістичному мистецтві митців цікавить сувора правда життя. Прагнення до вироблення реалістичного світогляду, притаманне європейській людині другої половини XIX ст., втілилось у синтетичному музичному жанрі опері.

Музичний театр Ваґнера і його наступників Верді, Мусоргського і Чайковського, Гуно і Бізе ознаменував собою вершину розвитку опери XIX ст.

- правдиве, всебічне зображення типових подій і характерів у типових обставинах при правдивості деталей;
- принцип точної відповідності реальній дійсності усвідомлюється як критерій художності;
- характер і вчинки героя пояснюються його соціальним походженням та становищем;
- драматизація як сюжетнокомпозиційний спосіб формування художньої правди;
- вільна побудова творів;
- розв'язання проблем на основі загальнолюдських цінностей.

ДЖУЗЕППЕ ВЕРДІ

В Італії XIX століття найбільшого розвитку отримав масовий і демократичний жанр опери. Творчість італійського композитора вершиною реалізму в оперній музиці. В своїх творах композитор виражав протест проти насилля та пригноблення, ідеї боротьби за звільнення та об'єднання Італії. В операх «Луїза Міллер», «Ріголетто», «Трубадур», «Травіата» автор порушував проблеми соціальної нерівності. Героїко-історичні оперні полотна композитора втілено у творах «Сицилійська вечірня», «Балмаскарад», «Сила долі», «Дон Карлос» та інших.

Джованні Болдіні. Джузеппе Верді. 1886

ДЖУЗЕППЕ ВЕРДІ

«Ріголетто» - опера у 3 діях. Створення опери стало початком зрілого етапу у творчості композитора. В її основі лежить драма Віктора Гюґо «Король розважається» яка свого часу була заборонена для постановок. Аби домогтися дозволу від австрійської цензури, автори дещо змінили сюжет: Франциск І, король Франції, став герцогом Мантуанським, відповідно змінили імена інших персонажів. Герцог теж підходив для образу легковажного та розніженого правителя, який контрастує з бідним і знедоленим блазнем. Верді змальовує персонажів у постійному розвитку і русі: блазень Ріґолетто, який ще недавно сміявся з графа Монтероне, чию доньку обезчестив герцог, згодом відчуває такий самий розпач і сам перетворюється на батька, який пережив горе у сім'ї.

Афіша опери

ΡΙΓΟΛΕΤΤΟ

Музика опери сповнена глибокого драматизму, яскраво контрастна, психологічно глибока. Кожен персонаж завершений образ, який вимагає від виконавця високої вокальної та сценічної майстерності. Завершені арії нерозривно пов'язані з драматичною дією на сцені. Несподіваним виявився образ горбаня на сцені. Загалом опера викликала багато суперечливих відгуків. В той час, коли після 1852 року твір вже ставили у Відні, Будапешті, Празі й Лондоні, прем'єра в Парижі відбулася лише 1857 року через протести Гюго, обуреного такою переробкою свого твору.

ΡΙΓΟΛΕΤΤΟ

Арія Ріголетто «Куртизани, ганебні прокляті»

Пісенька Герцога «Серце жіноче до зрад охоче»

ΡΙΓΟΛΕΤΤΟ

Рідкісна театральність, сценічність опери «Ріголетто», у якій вирують шекспірівські пристрасті, приваблювала багатьох постановників. Неперевершеним виконавцем партії Герцога був знаменитий італійський тенор Лучано Паваротті, голос якого можна почути в одній з екранізацій опери.

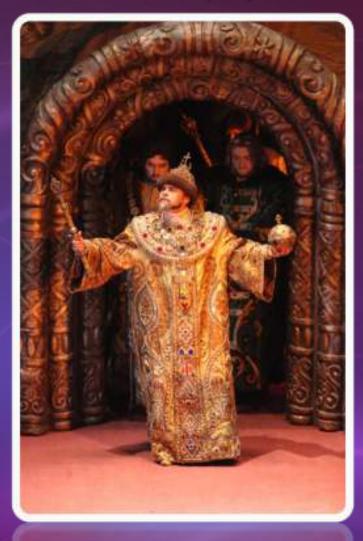
Цей оперний шедевр йде на сценах Одеського національного академічного театру опери та балету, Київського муніципального театру опери і балету для дітей та юнацтва (виконують італійською мовою).

МОДЕСТ МУСОРГСЬКИЙ

Прагнення до реалізму, правдивості музичних образів за допомогою урізноманітнення виражальних засобів характерні для музики. Композитори яскраво відображали у своїх операх глибоку давнину, старовинні обряди й перекази, сільський побут, казкові теми тощо. За глибиною реалізму і драматизму вирізняються опери «Борис Годунов», «Хованщина» і «Сорочинський ярмарок» Модеста Мусоргського.

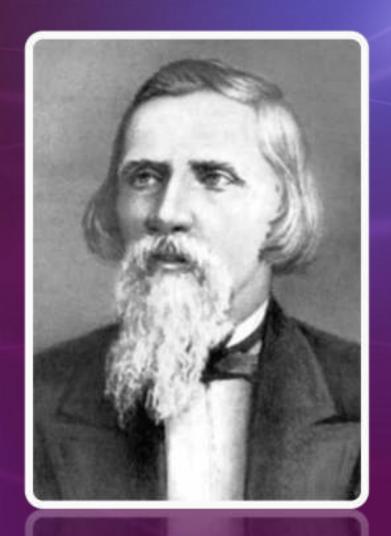
МОДЕСТ МУСОРГСЬКИЙ

«Борис Годунов» — опера у чотирьох діях із прологом. Лібрето композитора за мотивами однойменної трагедії О. С. Пушкіна. Перша редакція завершена 1869 року, перша постановка 1874. У його операх народ стає головним героєм. Композитор створює правдиві, рельєфні музичні образи. Замість оперних арій він застосовує жанр пісні, адже інтонаційно вони ближчі до фольклорних зразків. Кульмінаційний момент опери «Борис Годунов» - сцена під Кромами, де народ, справжній творець історії, постає у стихійному пориві. У цьому протесті він виявляє свою богатирську міць.

ПЕТРО НІЩИНСЬКИЙ

Перлиною української класики стала музична картина «Вечорниці» Петра Ніщинського (1832-1896), яка є дивертисментом до вистави «Назар Стодоля» Тараса Шевченка. Майже вся музика побудована на матеріалі народних пісень і танців. Центральна її частина - знаменитий чоловічий хор «Закувала та сива зозуля»

ДЕНИС СІЧИНСЬКИЙ

(1865 – 1909) - видатний український композитор і хоровий диригент, перший професор музики у Галичині, музичногромадський діяч, педагог.

Тема опери «Роксолана» Дениса Січинського (1865-1909) навіяна народними переказами про сміливу українську дівчину Настю Лісовську, що потрапила в турецько-татарську неволю і полонила своєю вродою і розумом султана. До кращих сторінок опери належать хори. Світлий, граційнотанцювальний хор русалок з прологу (написаний у ритмі баркароли) інтонаційно пов'язаний із весняними народними наспівами.

ДЕНИС СІЧИНСЬКИЙ

Опера «Роксолана» не була завершена автором. Остаточну редакцію здійснив Мирослав Скорик (1993), після чого її поставили на сцені Львівського оперного театру силами студентів Вищого музичного інституту ім. М. В. Лисенка.

Мирослав Скорик

ПІДСУМОК УРОКУ:

- СХАРАКТЕРИЗУЙТЕ ОСНОВНІ ОЗНАКИ МУЗИКИ ЕПОХИ РЕАЛІЗМУ;
- № 13 ТВОРЧІСТЮ ЯКИХ КОМПОЗИТОРІВ, ПРЕДСТАВНИКІВ РЕАЛІЗМУ, ВИ ПОЗНАЙОМИЛИСЯ НА УРОЦІ;
- У ЯКИХ МУЗИЧНИХ ЖАНРАХ НАЙЯСКРАВІШЕ ВИЯВИВСЯ РЕАЛІЗМ;
- ЧИ ОТРИМАЛИ ВИ ЗАДОВОЛЕННЯ ВІД ПРОСЛУХАНИХ ТВОРІВ;
- № ЩО ВАС ВРАЗИЛО, НАЙБІЛЬШЕ ЗАПАМ'ЯТАЛОСЯ?

домашне завдання:

Підготуйте презентацію фрагмента одного з українських народних обрядів. Свою роботу надішліть на платформу HUMAN або на електронну адресу вчителя ndubacinskaal@gmail.com . Бажаю успіхів!